

**رای شماره ۲۷۸ مورخ ۱۳۹۸/۰۶/۱۷ هیات تخصصی اقتصادی مالی دیوان
عدالت اداری**

هیات تخصصی اقتصادی مالی

شماره پرونده: ۵-ع/۹۶۴ شماره دادنامه: ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۲۷۸ تاریخ: ۱۷/۶/۹۸

شاکی: تعاوونی ۶۸ مرغداری باغ ملک

طرف شکایت: وزارت امور اقتصاد و دارایی - سازمان امور مالیاتی کشور

**موضوع شکایت و خواسته: ابطال دستورالعمل شماره ۹۱۵۱۸ س سازمان امور مالیاتی
کشور (معاونت مالیاتهای مستقیم)**

شاکی دادخواستی به طرفیت وزارت امور اقتصاد و دارایی - سازمان امور مالیاتی کشور
به خواسته ابطال دستورالعمل شماره ۹۱۵۱۸ س سازمان امور مالیاتی کشور (معاونت
مالیات های مستقیم) به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیات عمومی ارجاع
شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می باشد:

عدم تسلیم اظهارنامه از طرف مودیانی که مکلف به تسلیم اظهارنامه مالیاتی می باشند،
در موارد مذکور به شرح جدول زیر موجب محرومیت از برخورداری از معافیتهای مورد
اشارة برای عملکرد سالهای ۱۳۹۰ لغایت ۱۳۹۴ خواهد بود.

ردیف

اشخاص مکلف به تسلیم اظهارنامه

نوع اظهارنامه

محرومیت از معافیت

۵

کلیه اشخاص حقوقی موضوع ماده ۱۱۰ قانون مالیات های مستقیم

اشخاص حقوقی

معافیت حاصل از فعالیت های موضوع ماده ۸۱ قانون مالیات های مستقیم

دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت: شاکی تقاضای ابطال مقرره مورد شکایت را
مطرح کرده و در تبیین مبنای شکایت خود اعلام کرده است: ۱- به موجب مقرره مورد
شکایت، عدم تسلیم اظهارنامه از طرف مودیانی که مکلف به تسلیم اظهارنامه مالیاتی

می باشند، د موارد مذکور در جدول موجب محرومیت از برخورداری از معافیت های مورد اشاره برای عملکرد سال های ۱۳۹۰ لغایت ۱۳۹۴ خواهد بود. هر چند این حکم در تبصره ۲ ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه نیز مورد اشاره قرار گرفته، ولی در متن ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم تکالیفی نیز برای دولت تعیین شده است که جایگزینی سیاست اعتبار مالیاتی با نرخ صفر به جای معافیت های قانونی مالیاتی و ثبت معافیت های مالیاتی مذکور به صورت جمعی - خرجی در قوانین بودجه سالانه از جمله آنها می باشد. دولت بدون انجام تکالیف مقرر در این ماده، نمی تواند اجرای تبصره های آن را در قالب بخش‌نامه مورد شکایت مقرر کند و بر اساس اصل استصحاب، معافیت های مالیاتی شهروندان باید تا زمان فراهم شدن امکان اجرای ماده فوق، موجود و ثابت فرض گردد. ۲- بر اساس ماده ۸۱ قانون مالیات‌های مستقیم، درآمد حاصل از کلیه فعالیت‌های کشاورزی، دامپروری، پرورش ماهی از پرداخت مالیات معاف می باشند و طبق ماده ۱۴۱ همین قانون، جمع درآمد حاصل از صادرات محصولات بخش کشاورزی از پرداخت مالیات معاف است. از این رو، مقرره مورد شکایت که فعالیت های موضوع ماده ۸۱ قانون مالیات‌های مستقیم را در صورت عدم تسلیم اظهار نامه، از معافیت های مالیاتی محروم می داند، با موازین قانونی فوق الذکر مغایرت دارد. ۳- به موجب ماده ۱۰۵ قانون مالیات های مستقیم، جمع درآمد شرکت ها مشمول نرخ مالیات ۲۵ درصد اعلام شده است. شرکت های تعاونی از مصادیق شرکت های مورد اشاره در این ماده به شمار نمی روند، زیرا در شرکت های تعاونی، سهام به طور مساوی بوده و بر خلاف سایر شرکت ها متغیر نمی باشد و در مناطق محروم و کمتر توسعه یافته تشکیل می شوند. از این رو، مقرره مورد شکایت به دلیل خارج کردن شرکت های تعاونی کشاورزی از شمول معافیت مالیاتی با ماده ۱۰۵ قانون مالیات‌های مستقیم مغایرت دارد.

خلاصه مدافعت طرف شکایت: با وجود این که نسخه دوم دادخواست به موجب نامه شماره ۴۸۳۸۰ - ۷/۵/۱۳۹۷ و در تاریخ ۲۲/۵/۱۳۹۷ به طرف شکایت ابلاغ شده، ولی تاکنون پاسخی واصل نشده است و با توجه به گذشتן مهلت مقرر قانونی (یک ماه) در اجرای حکم ماده ۸۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، پرونده مهیای اظهار نظر و اتخاذ تصمیم می باشد.

نظریه تهیه کننده گزارش: بر مبنای دستورالعمل مورد شکایت (دستورالعمل شماره ۲۳۰/۱۳۷۵۰/د مورخ ۱۷/۴/۱۳۹۱) معاونت مالیات‌های مستقیم سازمان امور مالیاتی کشور) مقرر شده است که: «عدم تسلیم اظهارنامه از طرف مودیانی که مکلف به تسلیم اظهارنامه مالیاتی می باشند، در موارد مذکور به شرح جدول پیوست موجب

محرومیت از معافیتهای مورد اشاره برای عملکرد سالهای ۱۳۹۰ لغایت ۱۳۹۴ خواهد بود.»

شاكى اجمالاً مدعى است که دولت به تکاليف مقرر در ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه که در رابطه با هدفمندسازی معافیتهای مالياتي و شفافسازی حمايتهای مالي بوده و شامل مواردي چون جايگزيني سياست اعتبار مالياني با نرخ صفر به جاي معافیتهای قانوني مالياتي و ثبت معافیتهای مالياتي مذکور به صورت جمعی - خرجي در قوانين بودجه سالانه میباشد؛ عمل نكرده است و از سوي ديگر فعاليهای كشاورزی دامپورري و... براساس ماده ۸۱ قانون مالياتهای مستقيم از پرداخت ماليات معاف هستند. لذا مقرره مورد شكایت مغایر با قوانین فوق الذكر است.

در اين رابطه باید گفت که براساس تبصره ۲ ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوري اسلامي ايران که در زمان وضع دستورالعمل مورد شكایت حاكميت داشته: «تسليم اظهارنامه مالياتي در موعد مقرر شرط برخورداري از هرگونه معافیت مالياتي است» و مطابق دادنامه شماره ۳۱۶-۱۶/۸/۱۳۹۴ هيأت تخصصي اقتصادي، مالي و اصناف ديوان عدالت اداري: «اطلاق حكم مذکور در تبصره ۲ ماده ۲۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوري اسلامي ايران شامل كلّيه معافیتهای مالياتي میگردد.» لذا بنا به مراتب فوق، دستورالعمل مورد شكایت که براساس آن شرط برخورداري از معافیتهای مالياتي موضوع قانون مالياتهای مستقيم، تسليم اظهارنامه مالياتي در موعد مقرر میباشد، منطبق با حكم مقرر در تبصره ۲ ماده ۲۱۹ قانون مالياتهای مستقيم بوده و با توجه به اينكه برمبنای دستورالعمل مورد شكایت، بازه زمانی اجرای اين دستورالعمل در فاصله سالهای ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ میباشد که در بازه زمانی اجرای قانون برنامه پنجم توسعه قرار دارد، از اين جهت نيز مغایرتی ميان دستورالعمل مورد شكایت و قانون برنامه پنجم توسعه وجود ندارد و لذا مستند به بند «ب» ماده ۸۴ قانون تشکيلات و آيین دادرسي ديوان عدالت اداري مصوب ۱۳۹۲ رد شكایت مطروحه پيشنهاد میگردد. تهيه كننده گزارش: دكتور زين العابدين تقوی

رأي هيأت تخصصي

براساس تبصره ۲ ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوري اسلامي ايران که در زمان وضع دستورالعمل شماره ۲۳۰/۱۳۷۵۰-۱۷/۴/۱۳۹۱ د مرخ ۱۳۹۱ سازمان امور مالياتي کشور حاكميت داشته: «تسليم اظهارنامه مالياتي در موعد مقرر شرط برخورداري از هرگونه معافیت مالياتي است.» و مطابق دادنامه شماره ۳۱۶ مرخ ۱۶/۸/۱۳۹۴ هيأت تخصصي اقتصادي، مالي و اصناف ديوان عدالت اداري: «اطلاق حكم مذکور در تبصره ۲ ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوري اسلامي ايران شامل كلّيه معافیتهای مالياتي میگردد.» لذا بنا به ماتب فقهه، دسته العما، مورد شكایت که براساس آن

شرط برخودا ی از معافیتهای مالیاتی موضوع قانون مالیاتهای مستقیم، تسلیم اظهارنامه مالیاتی در موعد مقرر، منطبق با حکم مقرر در تبصره ۲ ماده ۱۱۹ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران بوده و بر مبنای دستورالعمل مورد شکایت، بازه زمانی اجرای این دستورالعمل در فاصله سالهای ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ بوده که در بازه زمانی اجرای قانون برنامه پنجم توسعه قرار داشته و در نتیجه از این جهت نیز مغایرتی میان دستورالعمل مورد شکایت و قانون برنامه پنجم توسعه وجود ندارد، لذا به استناد بند «ب» ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲، رای به رد شکایت صادر و اعلام می‌کند. رای صادره ظرف مدت بیست روز از تاریخ صدور از سوی ریاست ارزشمند دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان قابل اعتراض است.

دکتر زین العابدین تقی - رئیس هیات تخصصی اقتصادی مالی دیوان عدالت اداری